

היה בלבו כלל, הרי הקרבן כשר ואף מרצה לבעליו כאילו חשב לשמו. הא היה בלבו לשם חולין, כשר, אלא שאינו מרצה. ולא יקשה לרב האומר חטאת ששחטה לשם חולין כשרה.

אמר רבי אלעאי: חטאת ששחטה לשם חולין כשרה משום שהוא יודע שהיא חטאת אלא ששחטה לשם חולין. אבל אם שחט את החטאת "משום חולין"¹⁴ שהיה סבור שהיא חולין, הרי היא פסולה, משום שלפי מחשבתו הוא אינו עוסק כלל בקדשים אלא סבור הוא [מחוסר ידיעה] שהוא מתעסק בדברי חולין.

ופסול זה של "מתעסק" בקדשים, הוא כדבעא מיניה שמואל מרב הונא:

מנין למתעסק בקדשים,¹ ששוחט אותם שלא א-מ בכונה לשחיטת קדשים אלא כמתעסק בדברים אחרים [לשון רש"י. ובמסכת חולין ביאר רש"י שחוסר הכונה הוא ביחס לשחיטה, שהחזיק בידו סכין ולא התכוון לשחוט, ובכל זאת עלתה שחיטה בידו. וכאן משמע שחוסר הכוונה הוא חוסר כונה להתעסק בקדשים], שהוא פסול?²

אמר ליה רב הונא, מכאן: שנאמר "ושחט את בן הבקר לפני ה'" — עד שתהא שחיטה לשם בן בקר.

אמר ליה שמואל לרב הונא: זו בידינו היא, כבר ידענו שלכתחילה מצוה שתהא שחיטה לשם בן בקר, והא דאיבעיא לן — ³ לעכב,

לקמן בהערות לדף זה.

2. הקשה בשו"ת הגרעק"א [תנינא סימן ס"ד] שבככורות [מה ב] מבואר ששוחט פסול לעבודה אבל אינו מחללה, ולמה לא נפסול את עבודתו מצד מתעסק.

והמנחת ברוך [או"ח סימן ג] והאחיעזר [שם] חידשו שכל פסול מתעסק נאמר רק בשחיטה ששם נאמר הפסוק, אבל בשאר עבודות כשר, והחזון איש [באחיעזר שם, תחת השם "מפי השמועה"] כתב ליישב שבאופן שאנו רואים בודאות גמורה שנתכוון השוחט לעבוד עבודה, וכגון שלבש בגדי כהונה ורחץ ידים ורגלים, בזה אין לפסול מצד מתעסק, וכמו שאמרו בחולין [יג א] לענין קטן שמעשה יש להן, ועוד כתב שם בכמה אופנים ליישב, עיי"ש ובחזו"א בליקוטים כאן.

3. הקשה השפת אמת, הרי במתעסק יש גם לדון מצד שהוא שלא לשמה, שלא שייך לומר

[נב] שזה מחלוקת הסוגיות, ולפי הסוגיא דלעיל [ג] יהיה הדין גם בשחט לשם חולין שעלו לשם חובה, ומשם באמת מוכיח הרמב"ן במלחמות [ראש השנה כ"ח] שבקדשים אין את הדין של מצוות צריכות כונה שבכל התורה כולה, שהרי השוחט כיוון בשחיטה לשם חולין ומכל מקום יצא ידי חובתו.

14. כתבו התוס' [לעיל ג ב ד"ה הכא] שדוקא כשהיה סבור שהיא חולין, אבל אם היה סבור שהיא עולה אינו פוסל משום מתעסק, שהרי על כל פנים היה בדעתו על שחיטת קדשים.

1. האחיעזר [שם] הקשה שהרי בכל המצוות גם כן מתעסק לא יצא, ואפילו לדברי האומר מצוות אינן צריכות כונה, ולמה צריך כאן לימוד מיוחד לזה.

ותירץ שודאי ידענו כאן שלא עלה לשם חובתו וכמו בכל המצוות, וכל הלימוד כאן הוא רק לענין שהקרבן יהיה נפסל בכך, ועיין עוד